Lietas Nr. 11088147114
Lietas arhīva Nr. K29-0550-15/10

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 24.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese V. Voronova
piedaloties prokurorei D.Siksnai
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā apsūdzētais **/pers. C/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma **180.panta pirmajā daļā**.

Aprakstošā daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, tiesa konstatēja, ka /pers. C/
izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:
/pers. C/, 2014.gada 25.jūnijā apmēram plkst.19.55, atradās universālveikalā „Stockmann" parfimērijas nodaļā Rīgā, 13.janvāra ielā 8.
Mantkārīgu motīvu vadīts, zādzības izdarīšanas nolūkā, apzinoties, ka viņa darbības neviens nenovēro, piegāja pie smaržu stenda un no tā nolaupīja sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk - SIA) "Stockmann" piederošo preci - tualetes ūdeni „Trussardi" EUR 91 vērtībā, kuru paslēpa savas jakas kreisajā piedurknē, pēc kā /pers. C/ ar nolaupīto preci, nesamaksājis par to veikala kasē, atstāja noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu.
Tādējādi /pers. C/ slepeni nolaupīja SIA „Stockmann" kustamu mantu par summu EUR 91, tas ir, izdarīja zādzību nelielā apmērā, nodarot SIA "Stockmann" materiālo zaudējumu minētās summas apmērā.
Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.
Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā, atzina arī apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus un juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un uzturēja savu pirmstiesas procesā izteikto lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā, atzina arī pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 91 apmērā.
Papildus paskaidroja, ka visas problēmas viņa dzīvē ir notikušas dēl narkotiku atkarības, no kā ārstējas jau gandrīz gadu, šobrīd iziet rehabilitāciju Lietuvā un solās atjaunot savu reputāciju, brīvprātīgi palīdzot citiem cilvēkiem, kas cieš no narkotiku atkarības.
Prokurore tiesas sēdē piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.
Tā kā apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas procesā, piekrita lietas izskatīšanai bez pierādījumu pārbaudes, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ko apsūdzētais izprot, tiesa, noklausoties procesa dalībnieku viedokli, iepazinusies ar lietas materiāliem atzīst, ka lietā iespējams neizdarīt pierādījumu pārbaudi.

Motīvu daļa

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas 2.punkta nosacījumiem, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav radušās šaubas par /pers. C/ vainu minētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.
Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. C/ darbības atbilst noziedzīgā nodarījuma kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, tādējādi par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.
Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.
Nosakot apsūdzētajam /pers. C/ soda veidu, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai daļai, tiesa *ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.*
Tāpat tiesa ņem vērā arī Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi, kas ir *aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.*
Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešās daļas un 9.panta noteikumiem /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, ir atzīstams par mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas vērsts pret īpašumu un kas apdraud mantas īpašnieka valdījuma un lietojuma tiesības, un tiesības brīvi rīkoties ar mantu. Ar noziedzīgo nodarījumu mantiskais zaudējums nodarīts nelielā apmērā.
Tāpat tiesa vērtē apsūdzētā nolaupītas mantas vērtību **EUR 91** apmērā, kas ir **gandrīz četras** reizes mazāka par valstī noteikto minimālo mēneša darba algu, kā arī izdarītās zādzības veidu.
Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā /pers. C/ personu raksturojošos datus konstatēts, ka viņš dzimis /datums/, Rīgā, ir Latvijas Republikas nepilsonis (lietas 32.lapa), ar 9 klašu izglītību, nestrādā, nav deklarētās dzīvesvietas (lietas 78.lapa), pēc paša vārdiem faktiskā dzīves vieta /adrese/,kur dzīvo viņa māte, no 2014.gada 13.jūlija iziet rehabilitācijas kursu Lietuvā sabiedriskajā organizācijā "/Nosaukums H/", lai izārstētos no narkotisko vielu atkarības (lietas 57.lapa), neprecējies, apgādībā nepilngadīgu personu nav.
/pers. C/ vairākkārtīgi administratīvi sodīts ar naudas sodiem, kuri nav nomaksāti (lietas 35.lapa).
Agrāk sodīts trīs reizes (lietas 79.-84):
1) 2011.gada 14.oktobrī ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas prokuratūras prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas ar piespiedu darbu uz 50 (piecdesmit) stundām (lietas 89.-90.lapa). Sodu izcietis 2012.gada 6.augustā (lietas 92.lapa). Sodāmība dzēsta.
2) 2014.gada 14.aprīlī ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas,

piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 25.aprīlī (lietas 40.-41.lapa).

3) 2014.gada 9.oktobrī ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, ar piespiedu darbu uz 180 (viens simts astoņdesmit) stundām. Soda izciešanas laikā ieskaitīta atrašanās apcietinājumā no 2014.gada 11.februāra līdz 2014.gada 13.februārim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darbu stundām. Spriedums stājies spēkā 2014.gada 28.oktobrī (lietas 94.-96.lapa).

Neizciestā soda daļa – 156 piespiedu darba stundas.

No valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Rīgas Ķengaraga iecirkņa 2014.gada 8.augusta paziņojuma Nr.20/10/9-14410 izriet, ka /pers. C/ pārkāpa viņam piemērotā drošības līdzekļa noteikumus, jo no 2014.gada jūlija atrodas rehabilitācijas centrā Lietuvā. Ārstēšanās programma ilgst deviņus mēnešus un pēc tam rehabilitācijas periods (lietas 57.lapa).

Tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, viņa personību, to, ka ir nostājies uz labošanās ceļa, turklāt ar savu uzvedību un attieksmi brīvprātīgi palīdz arī citiem ārstēties no atkarībām, tādējādi tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir piespiedu darba sods, kādu lūdza piemērot prokurore un arī pats apsūdzētais apņēmās to nekavējoties izpildīt.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīga atzīšanās izdarītajā, ar tai sekojošu savas rīcības kritisku izvērtēšanu, arī tiesas sēdē pausto nožēlu par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka vainīgais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut.

Tāpat tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. C/ ir mēģinājis izdarīt secinājumus pēc iepriekšējām sodāmībām, atzīstot savas problēmas ar narkotiskām vielām un uzsākot rehabilitāciju, kuru dēļ tiesas sprieduma un ir centies iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās, tādējādi tiesa nāk pie atziņas, ka soda mērķi var sasniegt, neizolējot /pers. C/ no sabiedrības, bet piemērot Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā noteikto alternatīvo sodu - piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. pantu *piespiedu darbs ir personas piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta otro daļu *piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām.* Krimināllikumā nav paskaidrots, kādas personas atzīstamas par darbnespējīgām. Analizējot normatīvos aktus, kas regulē darba tiesiskās attiecības, sociālo aizsardzību, var secināt, ka noteikts vecums, slimība, invaliditāte, maternitāte pilnīgi atņem vai daļēji ierobežo cilvēku spēju strādāt, un tāpēc šiem cilvēkiem nepieciešama sociālā aizsardzība. Pienākuma uzlikšana strādāt var nelabvēlīgi ietekmēt šo cilvēku veselības stāvokli. Tiesa, izvērtējot iepriekš minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam /pers. C/ izpildīt piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā tikai piespiedu darbs disciplinēs pašu apsūdzēto. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs arī Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības, tādējādi apsūdzētajam dodot iespēju atlīdzināt sabiedrībai nodarīto kaitējumu.

Ja notiesātais apzinīgi izpildīs piemēroto piespiedu darbu un pienākumus, tas norādīs uz to, ka notiesātais ir motivēts laboties, līdz ar to tiks panākta notiesātās personas resocializācija.

Papildus tiesa informē apsūdzēto /pers. C/, ka saskaņā ar Latvijas Sodu izpildes kodeksa 135.panta ceturto daļu, *notiesātajam ir pienākums ierasties piespiedu darba izpildes institūcijā tās noteiktajā laikā.*

Turpretī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 646.pantu, *ja persona, kas notiesāta ar piespiedu darbu, ļaunprātīgi izvairās no soda izciešanas, tiesnesis to aizstāj ar īslaicīgu brīvības atņemšanu saskaņā ar Krimināllikuma 40.panta trešās daļas noteikumiem.*

Nosakot apsūdzētajam /pers. C/ soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa *ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.*

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa ņem vērā apstākļus, kuri likumā nav paredzēti, un tiesa atzīst par apsūdzētā /pers. C/ atbildību mīkstinošu apstākli apsūdzētā vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama pie apstākļiem, kad apsūdzētais atzīst savu vainu. Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21.pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā /pers. C/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem atzīstams, tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, jo pēdējā sodāmība, kas noteikta 2014.gada 14.aprīlī ar Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, nav dzēsta (lietas 40.-41.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 4.punktu par nesodītām atzīstamas personas, kas notiesātas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, mantas konfiskāciju, piespiedu darbu vai naudas sodu, pēc viena gada. Jaunu noziedzīgu nodarījumu pēc sprieduma stāšanās spēkā apsūdzētais izdarīja 2014.gada 25.jūnijā, t.i., ātrāk nekā pēc viena gada no soda izciešanas, tāpēc sodāmība pēc Krimināllikuma 175.panta pirmās daļas apsūdzētajam veido Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa piekrīt valsts apsūdzības uzturētājas viedoklim, ka /pers. C/ noziedzīgo nodarījumu bija izdarījis pirms Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 9.oktobra sprieduma taisīšanas (lietas 94.-94.lapa) tādējādi galīgais sods /pers. C/ nosakāms **atbilstoši Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumiem.**

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 50.panta otrās daļas nosacījumiem, kas noteic, *ja visi noziedzīgie nodarījumi, kas veido noziedzīgu nodarījumu kopību, ir kriminālpārkāpumi vai mazāk smagi noziegumi, galīgais sods nosakāms, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus. Šādā gadījumā kopējais soda apmērs vai laiks drīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, bet ne vairāk kā par pusi no maksimālā soda apmēra vai laika, kāds paredzēts par smagāko no izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem.*

Krimināllikumā nav noteikti galīgā soda noteikšanas kritēriji, pēc kuriem būtu jāvadās tiesai, piemērojot vieglāka soda ietveršanas smagākajā, daļējas sodu saskaitīšanas vai pilnīgas sodu saskaitīšanas principus, līdz ar to šie jautājumi ir tiesas ziņā. Turklāt arī valsts apsūdzība uz tādiem kritērijiem nenoradīja.

Tiesa atzīmē, ka atbilstoši Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008.gada sodu piemērošanas prakses apkopojumā paustajām atziņām, ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgajam sodam par tiem jābūt bargākam

salīdzinājumā ar sodu, ko piespriež personai, kura izdarījusi vienu noziedzīgu nodarījumu. Vienveidīgai tiesību normu piemērošanai soda noteikšanā, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos būtu piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana, pilnīga piespriesto sodu saskaitīšana var būt piemērojama, ja persona izdarījusi dažāda veida savstarpēji nesaistītus noziedzīgus nodarījumus.

Savukārt vieglāka soda ietveršana smagākajā var tikt piemērota, ja persona vainīga divu savstarpēji saistītu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka, tā kā apsūdzētais ir izdarījis **divus** savstarpēji nesaistītus, **bet vienveidīgus noziedzīgus nodarījumus**, kā arī ņemot vērā apsūdzētā personību, ir pamats piemērot daļēju sodu saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. C/ atrašanos aizturēšanā no 2014.gada 25.jūnija (lietas 22.lapa) līdz 2014.gada 26.jūnijam – vienu dienu (lietas 24.lapa), kas atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām, apcietinājumā pavadīto laiku pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 9.oktobra sprieduma no 2014.gada 11.februāra līdz 2014.gada 13.februārim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darba stundām. Neizciestā soda daļa – 156 piespiedu darba stundas.

/pers. C/ piemērotais drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā (lietas 29.lapa) atceļams, lai nepieļautu neattaisnojošu iejaukšanos personas dzīvē.

Izlemjot jautājumu par lietā esošajiem lietiskajiem pierādījumiem, tiesa atzīst, ka tualetes ūdens "Trussardi" kā lieta, kurai nav vērtības un kas glabājas pie krimināllietas materiāliem (lietas 70.lapa) saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 5.punktu ir iznīcināms.

Kriminālprocesa likuma 235.panta pirmā daļa noteic, ka izmeklēšanas darbību gaitā iegūtās lietas un dokumentus, ja ir pamats uzskatīt, ka turpmākajā kriminālprocesā tiem varētu būt pierādījumu nozīme, procesa virzītājs reģistrē krimināllietā esošajā lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā.

Tiesa uzskata, ka lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā reģistrētais CD disks ar videonovērošanas kameru ierakstu, kas pievienots pie krimināllietas materiāliem (lietas 70.lapa) kā lietiskais pierādījums izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju.

Savukārt atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums - CD disks ar videonovērošanas kameru ierakstu, atzīstams par dokumentu un izslēdzams no lietisko pierādījumu saraksta un kā dokuments atstājams glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Lietā ir cietušā SIA "Stockmann" kaitējuma kompensācijas pieteikums EUR 91 apmērā (lietas 14.lapa), kuru apsūdzētais tiesas sēdē atzina pilnībā, par ko parakstījās tiesas sēdes protokola pielikumā.

Kriminālprocesa likuma 22.pants nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, tiek garantētas iespējas materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Tiesa atzīst, ka cietušā SIA "Stockmann" pieteiktā kaitējuma kompensācija EUR 91 apmērā ir pamatota un apmierināma, tās pamatotība apstiprinās ar materiāliem krimināllietā (lietas 17.lapa) un atbilstoši Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas pirmajam punktam un Civillikuma 1779.panta nosacījumiem, ir piedzenamas no apsūdzētā /pers. C/.

Saskaņā ar lēmumu par krimināllietas nodošanu tiesai procesuālo izdevumu, arests mantai lietā nav.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 523. un 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Atzīt par vainīgu apsūdzēto /pers. C/ noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 90 (deviņdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu daļēji saskaitīt piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 9.oktobra spriedumu un galīgo sodu noteikt piespiedu darbu uz 240 (divi simti četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt /pers. C/ atrašanos aizturēšanā no 2014.gada 25.jūnija līdz 2014.gada 26.jūnijam, kas atbilst 8 (astoņām) piespiedu darba stundām, apcietinājumā pavadīto laiku pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 9.oktobra sprieduma no 2014.gada 11.februāra līdz 2014.gada 13.februārim, kas atbilst 24 (divdesmit četrām) piespiedu darba stundām.

Uzlikt par pienākumu /pers. C/ 10 (desmit) darba dienu laikā no tiesas sprieduma stāšanās spēkā pieteikties piespiedu darba izpildes institūcijā - Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā (Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3) - piespriestā soda izciešanai un ievērot dienesta amatpersonu norādījumus un likumīgās prasības.

Atcelt apsūdzētajam /pers. C/ piemēroto drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā.

Lietisko pierādījumu – tualetes ūdeni "Trussardi", kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināt, bet CD disku izslēgt no lietisko pierādījumu saraksta un kā dokumentu atstāt glābāties pie krimināllietas materiāliem.

Apmierināt pilnībā cietušā SIA "Stockmann", reģ.Nr.40003398680, pieteikto kaitējuma kompensāciju EUR 91 (deviņdesmit viens *euro*) apmērā un piedzīt no /pers. C/ par labu cietušajam SIA "Stockmann" kaitējuma kompensāciju EUR 91 (deviņdesmit viens *euro*) apmērā.

Spriedumu daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, iesniedzot apelācijas protestu vai sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc pilnā sprieduma pieejamības dienas.

Pilna sprieduma pieejamības diena – pēc 2015.gada 7.aprīļa.

Tiesnese **V.Voronova**